

Pumpičkáři, cyklofašisté a další

Sylva Filiačová

Blíží se jaro a milovníci cyklistiky se už nemůžou dočkat, až opráší svá kola a vydají se na svoji první letošní cykloprojížďku. Tito lidé bývají někdy nazýváni jako *cyklofanatici*, *cyklofandové*, *cyklofanoušci*, *cyklomaniaci*, *cyklonadšenci* či *cyklopříznivci*. Všechna zmíněná pojmenování vznikla spojením formantu *cyklo-*, který znamená ‚vztahující se k cyklistice‘, a příslušného podstatného jména. *Cyklo-* pochází z řeckého slova *kýklos*, jež má význam ‚kruh, kolo, oběh‘. Stejného původu je i výraz *bicykl*, tedy doslova ‚dvojkolo‘.

Mnozí cyklisté jsou natolik zapálení do svého oblíbeného sportu, že zapomínají, že na ulicích nejsou sami, a vesele se proplétají mezi auty, případně jezdí v protisměru. Za to už obdrželi mnoho hanlivých pojmenování. „Kvůli *pumpičkářům* je totálně zasekaná magistrála, a co normálně jezdím touhle dobou 15 minut, tak jsem dneska jel hodinu,“ rozčiloval se pražský řidič v internetovém diskusním fóru. Užité pojmenování *pumpičkář* je odvozeno příponou *-ář* od slova *pumpička*, tedy nezbytného vybavení cyklisty.

Chodci zase nadávají cyklistům, že jezdí po chodníku, kličkují mezi nimi tak, že je ohrožují v pohybu, a zásadně nebrzdí. Říkají o nich, že jsou bezohlední, agresivní, a dokonce militantní. Na základě těchto vlastností si cyklisté vysloužili označení *cyklofašisté* a *cykloteroristé*. Ti, kteří se specializují na překonávání rychlostních rekordů, se nazývají *cyklošílenci*.

Někteří lidé už s nimi ztrácejí trpělivost a nezdráhají se použít ostřejší pojmenování. „Jedeš jak blázen, *cyklozmrde*,“ obořil se na pražské náplavce muž na jezdce, který mu málem přešel psa. Zabrousíme-li na různé internetové diskuse, narazíme i na označení *cyklodebilové*, *cykloblbcí*, *cykloidioti*, *cyklokreténi*, *cyklobuzny* či *cyklohajzlové*.

Pokud jste i vy vášnivým cyklistou, přeji vám příjemnou a hlavně bezpečnou cyklojízdu!